

Sygn. akt IV P 22/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Ławnicy:	Jan Poczekajło, Renata Kiedrowicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko Urzędowi Miejskiemu w K.

o odszkodowanie

1. Zasądza od pozwanego Urzędu Miejskiego w K. na rzecz powódki A. G. kwotę 15 984 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
3. Koszty procesu znosi wzajemnie.

Sygn. akt IV P 22/18

UZASADNIENIE

Powódka A. G. wniosła przeciwko Urzędowi Miejskiemu K. powództwo o zasądzenie na rzecz powódki kwoty 22 000 zł wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę i zasądzenie od pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że była zatrudniona w pozwanym urzędzie od 1.11.2006 r. do 31.12.2017 r. początkowo na stanowisku młodszego referenta a następnie podinspektora ds. księgowości budżetowej a od 16.05.2011 r. do 31.12.2017 r. na stanowisku skarbnika. Powódka w okresie od 23.09.2016 r. do 9.02.2017 r. przebywała na urlopie macierzyńskim a od 10.02.2017 r. do 21.09.2017 r. korzystała z urlopu rodzicielskiego. Uchwałą Rady Miejskiej w K. nr (...) z dniem 1.12.2016 r. odwołano powódkę ze stanowiska skarbnika. Zdaniem powódki odwołanie ze stanowiska skarbnika gminy nie spowodowało rozwiązania umowy o pracę, bowiem strony w porozumieniu zmieniającym z 11.05.2011 r. ustaliły, że poza zmianą stanowiska i wynagrodzenia pozostałe warunki umowy o pracę nie ulegają zmianie. Więc przez cały czas podstawą stosunku pracy była umowa o pracę a nie powołanie. Pozwany nie złożył powódce wypowiedzenia umowy o pracę. Powódka na początku września 2017 r. otrzymała pismo pozwanego

datowane na 31.08.2017 r. informujące, że z dniem 1.10.2017 r. zaczyna biec termin wypowiedzenia umowy, który upłynie 31.12.2017 r.

Pełnomocnik pozwanego Urzędu Miasta K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podał, iż z dniem powołania powódki na stanowisko skarbnika tj. 16.05.2011 r. nastąpiła zmiana trybu nawiązania stosunku pracy z umowy o pracę na powołanie zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych. Powódka została odwołana ze stanowiska skarbnika przez uprawniony organ uchwałą Rady Miejskiej w K. z 1.12.2016 r. nr (...) o czym została powiadomiona choćby pismem z 27.12.2016 r. Zgodnie z art. 70 § 2 k.p. odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę i nie wymaga odrębnego oświadczenia woli. Powódka złożyła odwołanie do sądu z naruszeniem terminu o jakim mowa w art. 264 k.p. Wynagrodzenie powódki na dzień rozwiązania stosunku pracy wynosiło 4.533,35 zł brutto.

Sąd ustalił co następuje :

A. G. była zatrudniona w pozwanym Urzędzie Miejskim K. od 1.02.2006 r. na podstawie umowy na czas określony a od na stanowisku młodszego referenta a następnie podinspektora ds. księgowości budżetowej.

(dowód : akta osobowe powódki cz. B k.1, 2, 3).

Z dniem 16.05.2011r. powołano powódkę na stanowisko skarbnika K. i tego dnia powódka złożyła ślubowanie.

(dowód : akta osobowe cz. B, Uchwała nr VIII/44/2011 Rady Miejskiej w K. z 28.04.2011 r. k.57-58).

Strony 16.05.2011 r. zawarły porozumienie zmieniające warunki pracy lub płacy w którym postanowiły, iż w miejsce dotychczas obowiązujących warunków zatrudnienia dotyczących stanowiska podinspektora ds. księgowości budżetowej i dotychczasowego wynagrodzenia wprowadza się zmianę stanowiska Skarbnik K. i nową stawkę wynagrodzenia z dodatkiem funkcyjnym a pozostałe warunki łączącej strony umowy o pracę nie ulegają zmianie.

(dowód : akta osobowe cz. B k.61).

Uchwałą nr XXI/185/2016 Rady Miejskiej w K. z 1.12.2016 r. odwołano powódkę z funkcji skarbnika K. co było równoznaczne z trzymiesięcznym wypowiedzeniem stosunku pracy. Z uwagi na udzielony powódce urlop rodzicielski do 21.09.2017 r. okres wypowiedzenia powódki rozpoczął się 1.10.2017 r.

(dowód : akta osobowe cz. B odwołania k.101, informacja o rozpoczęciu okresu wypowiedzenia k.104).

(...) Oddział w S. decyzją z 6.02.2017 r. odmówił wliczenia do podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego od 1.12.2016 r. dodatku funkcyjnego przyznanego na czas pełnienia funkcji.

(dowód: akta osobowe powódki cz. B, decyzja ZUS k.102).

Powódka trzykrotnie wystosowała pisma do Burmistrza K., iż nie otrzymała oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę i okres wypowiedzenia nie mógł rozpocząć biegu, iż łączy ją dalej stosunek pracy na podstawie umowy o pracę a nie powołania,

(dowód : akta osobowe cz. B k. 105,107,111).

Burmistrz K. pismem z 4.10.2017 r. poinformował powódkę, iż łączył ją stosunek pracy z powołania zgodnie z art. 4 ust.1 pkt 2 ustawy z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych i że Rada Miejska w (...).12.2016 r. odwołała powódkę z funkcji skarbnika co jest równoznaczne z wypowiedzeniem stosunku pracy, które rozpoczęło biec po zakończeniu urlopu rodzicielskiego.

(dowód : akta osobowe cz. C).

Sąd zważył co następuje :

Powołanie jest szczególnym sposobem nawiązania stosunku pracy i to tylko w przypadkach określonych w odrębnych przepisach (art. 68 k.p.).

Do istoty stosunku pracy z powołania należy szczególnie mechanizm jego nawiązania i rozwiązania. Według regulacji KP samo powołanie jest aktem, który rodzi stosunek pracy. Oznacza to, że akt powołania należy traktować jako samoistną podstawę nawiązania stosunku pracy, a nie jedynie jako akt poprzedzający nawiązanie umowy o pracę czy dokonanie jakiejś innej czynności prawnej [wyr. NSA w W. z 3.12.2003 r., (...) SA 778/03, Pr. Pracy 2004, Nr 4, s. 35, według którego uchwała rady gminy o powołanie na stanowisko sekretarza gminy (obecnie skarbnika gminy) jest źródłem stosunku pracy z powołania. Nie wymaga więc uzupełnienia w postaci dokonania przez wójta czynności "nawiązania" stosunku pracy. W szczególności nie wymaga zawarcia umowy o pracę albo dodatkowego powołania przez pracodawcę, stanowiącego dopiero "właściwą" podstawę stosunku pracy. O swoistości tego stosunku pracy świadczy także możliwość jego rozwiązania w drodze odwołania w każdym czasie.

W uchwale Sądu Najwyższego z 13.11.1987 r. (III PZP 45/87, OSNCP 1989, Nr 7–8, poz. 113) Sąd Najwyższy uznał, że jeżeli z pracownikiem podlegającym zatrudnieniu na podstawie powołania zawarto umowę o pracę, to gdy umowę zawarł organ właściwy do powołania, a jej treść odpowiada warunkom powołania, w **istocie dochodzi do powołania** ze skutkami wynikającymi z tej czynności.

Ustawa z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 902) określa, że powołanie stanowi podstawę zatrudnienia z następującymi pracownikami samorządowymi: zastępcą prezydenta miasta (wyr. SN z 12.11.2014 r., II PK 24/14, MoPr 2015, Nr 4, s. 201), sekretarzem gminy, sekretarzem powiatu, skarbnikiem gminy (głównym księgowym budżetu gminy), skarbnikiem powiatu (głównym księgowym budżetu powiatu) i skarbnikiem województwa (głównym księgowym budżetu województwa) (art. 4 ust. 1 pkt 2). Pracodawcą wymienionych pracowników jest odpowiedni urząd administracji samorządowej: miasta, gminy, powiatu. Rola pracownika samorządowego zatrudnionego na stanowisku prezydenta miasta i innym odpowiednim w gminie, powiecie sprowadza się do działania za urząd (por.:wyr. SN z 12.11.2014 r., II PK 24/14, MoPr 2015, Nr 4, s. 201).

	<p>W orzecznictwie od dawna przyjmuje się, że zasadą jest pozostawanie tych samych stron w jednym stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2002 r., I PKN 876/00, OSNP 2004 nr 4, poz. 60 i wskazane w nim wcześniejsze orzecznictwo). Dopuszcza się jednak nawiązanie drugiej umowy o pracę na wykonywanie dodatkowych czynności niemieszczących się w dotychczasowym rodzaju pracy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1969 r., III PZP 1/69, OSNCP 1969 nr 11, poz. 197). Trzeba jednak przyznać, że w razie wykonywania na rzecz pracodawcy kilku rodzajów pracy podporządkowanej należy domniemywać istnienia jednego stosunku pracy (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 r., I PK 80/06, OSNP 2007 nr 23-24, poz. 343, z dnia 12 kwietnia 1994 r., I PZP 13/94, OSNAPIUS 1994 nr 3, poz. 39). Ostatnio w sposób poglądowy zagadnienie to przedstawił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., II PK 316/11. Wskazał na utrwaloną wykładnię, z której wynika, że zgoda pracownika na powołanie go</p>
--	--

na stanowisko u dotychczasowego pracodawcy stanowi domniemane wyrażenie woli rozwiązania w drodze porozumienia stron wcześniej nawiązanej umowy o pracę. Podkreślił również, że powołanie jako źródło stosunku pracy (art. 2 i 68 KP) nie przekształca treści wcześniej zawartej umowy o pracę w ten sposób, że na pewien czas dochodzi do powierzenia innego stanowiska z powołania (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1992 r., I PZP 29/92, Przegląd Sądowy 1993 nr 1, s. 70, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 r., I PKN 33/97, OSNAPiUS 1997 nr 22, poz. 431; z dnia 24 lipca 2001 r., I PKN 551/00, OSNP 2003 nr 12, poz. 290; z dnia 9 maja 2000 r., I PKN 620/99, OSNAPiUS 2001 nr 20, poz. 611). Zauważył przy tym jednak dwie odrębności. Po pierwsze, że dopuszczalne jest porozumienie stron w sprawie zmiany umownej więzi pracowniczej na stosunek pracy z powołania na czas określony, po upływie którego następuje reaktywowanie umownego stosunku pracy (wyrok z dnia 15 maja 1997 r., I PKN 164/97, OSNAPiUS 1998 nr 7, poz. 213). Po drugie, że na mocy wyraźnego porozumienia stron może dojść do sytuacji, gdy nowy stosunek pracy będzie istniał niezależnie od więzi pracowniczej wcześniej zawartej.

Powódce nie udzielono urlopu bezpłatnego na czas pełnienia funkcji skarbnika, nie prowadzono osobnych akt osobowych i wydano jedno świadectwo pracy za okres pracy od 1.11.2006 do 31.12.2017 r. na stanowisku podinspektora ds. księgowości budżetowej i od 16.05.2011 na stanowisku skarbnika. Co istotne 16.05.2011 r. zawarto porozumienie zmieniające warunki pracy i płacy i to w zakresie stanowiska pracy na stanowisko skarbnika. W powyższym porozumieniu strony nie przewidziały wyraźnie, że nowy stosunek pracy z powołania będzie istniał niezależnie od umowy o pracę na stanowisku podinspektora ds. księgowości budżetowej, a po odwołaniu powódka będzie dalej świadczyła pracę na stanowisku podinspektora. Ponadto powódka po odwołaniu ze stanowiska skarbnika faktycznie nie świadczyła pracy na stanowisku podinspektora i nie wnosiła o dopuszczenie na to stanowisko. Świadczy to o istnieniu jednego stosunku pracy pomiędzy stronami ostatnio zawartego z mocy art. 4 ust. 1 pkt 2 ust. o pracownikach samorządowych na podstawie powołania.

Zasadą jest, że odwołanie pracownika ze stanowiska powoduje ustanie stosunku pracy po upływie okresu równego okresowi wypowiedzenia.

Odwołanie powinno być dokonane w formie pisemnej pod rygorem nieważności (art. 68² KP). Akt ten **należy doręczyć osobie odwołanej**. Stosując powyższą zasadę do uchwał organów kolegialnych, należy uwzględnić tryb ich podejmowania. Są one protokołowane i w takim sensie można zasadnie twierdzić, że mają zawsze formę pisma. W danym przypadku może więc chodzić nie tyle o pisemną formę uchwały o odwołaniu, ile o zawiadomienie pracownika na piśmie o podjętej uchwale i doręczenie mu jej **odpisu** (wyr. SN z 13.10.1999 r., I PKN 305/99, OSNAPiUS 2001, Nr 4, poz. 119).

Zawarte w odwołaniu oświadczenie woli o rozwiązaniu stosunku pracy jest złożone w chwili, gdy doszło do pracownika w taki sposób, że mógł on się zapoznać z jego treścią (art. 61 KC w zw. z art. 300 KP). Możliwość zapoznania się pracownika z treścią oświadczenia woli o odwołaniu ze stanowiska powinna mieć charakter konkretny w tym znaczeniu, iż odnosi się do konkretnego oświadczenia przesłanego do określonego adresata. W szczególności nie

można wymagać, by pracownik, który powinien spodziewać się rozwiązania z nim stosunku pracy, oczekiwał w domu na pismo pracodawcy w tym przedmiocie (wyr. SN z 6.10.1998 r., I PKN 369/98, OSNAPiUS 1999, Nr 21, poz. 686).

Przepis art. 69 kp nakazuje do powołania stosować przepisy o umowie o pracę na czas nieokreślony - w sprawach zaś dotyczących umowy o pracę na czas nieokreślony nie unormowanych przepisami prawa pracy znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego (art. 300 kp). Przepisy ustawodawstwa pracy dotyczące umów o pracę nie normują wyczerpująco sposobu składania oświadczeń woli. Nie regulują między innymi kwestii, kiedy - w jakim momencie - należy uważać, że oświadczenie woli o wypowiedzeniu (odwołanie) zostało złożone. Odpowiedź na to pytanie zawiera art. 61 zd. 1 kc, zgodnie z którym oświadczenie woli, które, ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się ona zapoznać z jego treścią. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do stosunku pracy z powołania.

Ustawodawca nadaje odwołaniu znaczenie oświadczenia woli o wypowiedzeniu stosunku pracy niezależnie od tego, czy czynności tej dokonuje organ jednoosobowy czy kolegialny. Należy wobec tego przyjąć, odpowiednio stosując art. 61 kc, że w tym drugim przypadku wypowiedzenie jest złożone, jeżeli uchwała organu o odwołaniu pracownika doszła do niego w taki sposób, że mógł się zapoznać z jej treścią.

Powódka powzięła wiadomość o odwołaniu jej ze stanowiska skarbnika K. uchwałą z 1.12.2016 r. tylko z uzasadnienia decyzji ZUS z 6.02.2017 r. grudnia 1998 r. oraz odpowiedzi pozwanego z 31.08.2017 r. o 4.10.2017 r. na pisma powódki.

Odwołanie powinno być dokonane na piśmie (art. 70 § 1¹ kp). Przepisy o powołaniu nie określają skutków odwołania bez zachowania formy pisemnej. Wobec tego, zgodnie z art. 69 kp, należy skutki braku przepisanej formy odwołania oceniać według przepisów o formie wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony. Brak formy pisemnej wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony jest naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę tego rodzaju. Uchybienie przepisom formalnym nie stanowi wadliwości, która z mocy prawa prowadziłaby do nieważności oświadczenia woli o wypowiedzeniu. Uzasadnia, zgodnie z art. 45 kp, roszczenia o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub odszkodowanie. Do stosunku pracy z powołania nie stosuje się jednak przepisów o umowie o pracę regulujących rozpatrywanie sporów ze stosunku pracy w części dotyczącej orzekania o bezskuteczności wypowiedzeń, przywracaniu do pracy (art. 69 pkt 2 kp). Brak pisemnej formy odwołania należy traktować jako uchybienie, które dla skuteczności dokonania odwołania nie ma znaczenia. Wymóg formy pisemnej nie został bowiem obwarowany rygorem nieważności.

Stosując przepis o formie czynności prawnych do uchwał organów kolegialnych należy uwzględnić tryb ich podejmowania. Są one protokołowane i w takim sensie można zasadnie twierdzić, że mają zawsze formę pisma. W sprawie chodzi więc nie tyle o pisemną formę uchwały o odwołaniu, ile o zawiadomienie powoda na piśmie o podjętej uchwale i doręczenie mu jej odpisu. Prawo rozróżnia złożenie oświadczenia woli oraz doręczenie pisma zawierającego oświadczenie woli, wiążąc niekiedy odmienne skutki prawne z każdą z tych czynności. Tak np. wypowiedzenie jest złożone z chwilą, kiedy doszło do adresata w taki sposób, że mógł się zapoznać z jego treścią, ale termin do złożenia odwołania od wypowiedzenia biegnie od doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę.

Stosownie do przepisu art. 72 k.p. jeżeli odwołanie nastąpiło w okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy, bieg wypowiedzenia rozpoczyna się po upływie tego okresu.

Powódka od 23.09.2016 r. do 21.09.2017 r. przebywała na urlopie macierzyńskim a następnie rodzicielskim.

Powódka w swoich wyjaśnieniach przyznała, że została telefonicznie poinformowana, iż 1.12.2016 r. zostanie podjęta uchwała o jej odwołaniu ze stanowiska skarbnika. Otrzymała też decyzję ZUS z 6.02.2017 r. o odmowie wliczenia jej do zasiłku macierzyńskiego dodatku funkcyjnego skarbnika, również w piśmie pełnomocnika pozwanego z 27.12.2016 r. skierowanym do pełnomocnika powódki i do niej zawarta jest informacja o podjęciu uchwały o dowołaniu powódki z stanowiska skarbnika, pismem z 31.08.2017 r. pracodawca zawiadomił powódkę o rozpoczęciu wypowiedzenia umowy i również w piśmie z 4.10.2017 r. pracodawca powódki pisemnie potwierdził o podjęciu uchwały z 1.12.2016 r. nr (...)

o odwołaniu powódki z stanowiska skarbnika. Jednak pracodawca nie doręczył powódce odpisu uchwały o odwołaniu z stanowiska skarbnika.

Niezachowanie właściwej formy pisemnej nie skutkuje nieważnością odwołania. Zgodnie bowiem z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem o "względnej skuteczności" oświadczeń woli dotyczących rozwiązania stosunku pracy nawet złożenie niezgodnego z prawem oświadczenia nie uzasadnia roszczenia o ustalenie nieważności odwołania. Po stronie pracownika może natomiast ewentualnie powstać roszczenie o odszkodowanie (zob. wyr. SN z 14.5.2012 r., II PK 238/11, OSNP 2013, Nr 7–8, poz. 81). Jedną z instytucji stosowaną do stosunku pracy z powołania jest **prawo do odszkodowania** przysługujące pracownikowi z tytułu bezprawnego rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę

Należy podzielić pogląd Sądu Najwyższego, że od 1 stycznia 2004 r., to jest od nowelizacji art. 69 KP dokonanej przez ustawę z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 213, poz. 2081), możliwe jest dochodzenie przez pracownika odwołanego ze stanowiska w sposób równoznaczny z wypowiedzeniem, odszkodowania przewidzianego w razie wypowiedzenia umowy o pracę, także w przypadku odwołania dokonanego wcześniej. Taka zmiana stanu prawnego podlega uwzględnieniu w toczącym się postępowaniu sądowym (art. 316 § 1 KPC). Do roszczenia pracownika odwołanego ze stanowiska w sposób równoznaczny z wypowiedzeniem o odszkodowanie przewidziane w razie wypowiedzenia umowy o pracę ma zastosowanie art. 264 § 2 KP. Wniesienie odwołania od wypowiedzenia z uchybieniem terminu określonego w art. 264 § 2 KP wskutek przyjęcia przez pracownika błędnego poglądu, że nie doszło do rozwiązania umowy o pracę, nie może być uznane za niezawinione w rozumieniu art. 265 § 1 KP, jeżeli został on prawidłowo pouczony o prawie odwołania do sądu pracy (I PK 148/04 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 20-01-2005).

Powódce nie odręczono odpisu uchwały Rady Gminy o odwołaniu i nie pouczono prawidłowo o odwołaniu do sądu pracy i jego terminie czym naruszono przepis art. 70 § 1¹ k.p.

Po odwołaniu powódki z dniem 1.12.2016 r. ze stanowiska skarbnika, nie był jej należny dodatek funkcyjny i nie stanowił on podstawy do zasiłku macierzyńskiego. Ze swej istoty dodatek funkcyjny jest wypłacany przez czas pełnienia funkcji.

Zgodnie z § 23 ust. 2 regulaminu wynagradzania pozwanego urzędu dodatek funkcyjny jest wypłacany miesięcznie przez okres zatrudnienia na stanowisku o

którym mowa w ust. 1 tj. między innymi na stanowisku skarbnika.

Zdaniem sądu w okresie trzymiesięcznego wypowiedzenia po zakończeniu przez powódkę urlopu rodzicielskiego nie przysługiwał jej dodatek funkcyjny a zatem do podstawy wynagrodzenia liczonego według zasad jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, od którego ustala się wysokość odszkodowania wlicza się tylko jej stałe wynagrodzenie zasadnicze i dodatek stażowy.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 69 k.p. zasądził na rzecz powódki kwotę 15 984 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie tytułem odszkodowania i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie powództwa sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. zniósł koszty procesu wzajemnie.